

ZAKON

O IZMENAMA I DOPUNI CARINSKOG ZAKONA

Član 1.

U Carinskom zakonu („Službeni glasnik RS”, br. 95/18 i 91/19 – dr. zakon), u članu 17. stav 9. reč: „donošenja” zamenjuje se rečju: „dostavljanja”.

Član 2.

U članu 99. stav 2. menja se i glasi:

„Carinski dug se ne može naplatiti po isteku roka od pet godina od dana njegovog nastanka.”

Posle stava 2. dodaju se st. 3. i 4, koji glase:

„Zastarevanje se prekida svakom radnjom carinskog organa koja se preuzima radi naplate dažbina, u kom slučaju rok počinje da teče od početka.

Izuzetno od stava 2. ovog člana, pravo naplate zastareva po isteku deset godina od dana nastanka carinskog duga.”

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavni osnov za donošenje ovog zakona sadržan je u odredbama člana 97. tač. 2, 6. i 16. Ustava Republike Srbije, kojima je propisano da Republika Srbija uređuje i obezbeđuje, između ostalog, ostvarivanje i zaštitu sloboda i prava građana; ustavnost i zakonitost; postupak pred sudovima i drugim državnim organima; odgovornost i sankcije za povredu sloboda i prava građana utvrđenih Ustavom i za povredu zakona, drugih propisa i opštih akata; amnestije i pomilovanja za krivična dela; jedinstveno tržište; pravni položaj privrednih subjekata; sistem obavljanja pojedinih privrednih i drugih delatnosti; robne rezerve; monetarni, bankarski, devizni i carinski sistem; ekonomske odnose sa inostranstvom; sistem kreditnih odnosa sa inostranstvom; poreski sistem, kao i organizaciju, nadležnost i rad republičkih organa.

II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA I CILJEVI KOJI SE NJIME ŽELE OSTVARITI

Važeći Carinski zakon donet je 2018. godine i objavljen u „Službenom glasniku RS”, broj 95/18, a počeo da se primenjuje 17. juna 2019. godine. Ovaj zakon je u najvećoj mogućoj meri usaglašen sa Carinskim zakonom Evropske unije koji je stupio na snagu 30. oktobra 2013. godine, a primenjuje se od 1. maja 2016. godine.

Carinski zakon Evropske unije donet je u skladu sa realnim potrebama savremene međunarodne trgovine, imajući u vidu promene u društvu i ekonomiji nastale kao posledica globalizacije i savremenog načina komunikacije tj. primene visoko razvijene informacione tehnologije što ima za posledicu, između ostalog, da je međunarodna trgovina fundamentalno izmenjena. Naime, savremeni način poslovanja ubrzao je tokove i potrošnju robe. Kao rezultat globalizacije, složenost međunarodne trgovine se značajno povećala. Pored povećane međuzavisnosti, došlo je do kontinuiranog rasta međunarodne trgovine i kretanja robe, što je dovelo do većeg opterećenja carinske službe. Ovo je stavilo carinu pred kontradiktorne zahteve. S jedne strane, treba da zaštiti finansijske interese, da zaštiti od nezakonite i ilegalne trgovine, kao i da radi na bezbednosti i zaštiti ljudi i životne sredine, a s druge strane, da omogući brz protok robe. Sve ove činjenice dovele su do regulatornih zahteva koji se ne mogu zadovoljiti izmenama i dopunama postojećeg zakonodavstva.

S obzirom na osnovno opredeljenje Republike Srbije da postane punopravan član Evropske unije, to je obaveza usaglašavanja nacionalnog zakonodavstva, uključujući i carinske propise, sa zakonodavnom regulativom Evropske unije, jedna od najznačajnijih obaveza državnih organa. Ova obaveza je još više izražena otvaranjem pregovaračkog Poglavlja 29 – Carinska unija i obavezama koje je Republika Srbija preuzela u pogledu rokova za usklađivanje sa carinskim zakonodavstvom Evropske unije. Usvajanjem Carinskog zakona Republike Srbije krajem 2018. godine ova obaveza Republike Srbije u pogledu usaglašavanja carinskog zakonodavstva sa carinskim zakonodavstvom Evropske unije je u znatnoj meri ispunjena.

Savremenost ovog zakona se ogleda i u činjenici pojednostavljenja carinske procedure, njenog bržeg i efikasnijeg obavljanja, smanjujući tako troškove

poslovanja (mogućnost podnošenja carinskih isprava elektronskim putem), a u isto vreme obezbeđujući i delotvornost carinskih kontrola, što sve zajedno treba da doprinese ubrzanju carinskog postupka i smanjenju troškova u spoljno-trgovinskom prometu, kao i rizika po društvo.

Imajući u vidu da je primena Carinskog zakona („Službenom glasniku RS”, broj 95/18) počela u junu 2019. godine, to se u praksi javila potreba za izmenom pojedinih članova ovog zakona. Jedna od predloženih izmena se tiče terminološkog preciziranja, dok se drugom izmenom preciziraju rokovi u kojima se može sprovesti prinudna naplata carinskog duga.

Naime, u članu 89. stav 1. Carinskog zakona propisano je da se dužnik na propisan način obaveštava o carinskom dugu na mestu gde je carinski dug nastao ili se smatra da je nastao u skladu sa članom 75. ovog zakona. Pri tome, ako je iznos uvoznih ili izvoznih dažbina koji treba platiti jednak iznosu koji je unet u deklaraciju, smatra se da je dužnik bio obavešten u trenutku puštanja robe od strane carinskog organa, a ako to nije slučaj, carinski organ obaveštava dužnika o carinskom dugu kada je u mogućnosti da utvrdi iznos uvoznih ili izvoznih dažbina koji treba platiti i donese odluku o tome. S tim što je u članu 90. Carinskog zakona propisano da se dužnik ne obaveštava o carinskom dugu nakon isteka roka od tri godine od dana kada je carinski dug nastao.

S druge strane, odredbom člana 99. stav 2. Carinskog zakona propisano je da se carinski dug ne može naplatiti po isteku roka od tri godine od dana njegovog nastanka.

Polazeći od situacije kada iznos uvoznih ili izvoznih dažbina koji treba platiti nije jednak iznosu koji je unet u deklaraciju, što dalje znači da carinski organ obaveštava dužnika o carinskom dugu kada je u mogućnosti da utvrdi iznos uvoznih ili izvoznih dažbina koji treba platiti i donese odluku o tome, u praksi se pokazalo da je period od tri godine za utvrđivanje carinskog duga, donošenje odluke o tome i obaveštavanje dužnika o carinskom dugu i, istovremeno sprovođenje prinudne naplate tog duga, takođe, u istom roku od tri godine, često teško izvodivo.

Iz tog razloga, a da bi se omogućilo da carinski dug bude naplaćen u realnijim rokovima, a u cilju zaštite finansijskih interesa Republike Srbije, izvršene su izmene u članu 99. Carinskog zakona, tako što su predloženi duži rokovi zastarelosti, koji su bili propisani u ranije važećem Carinskom zakonu („Službeni glasnik RS”, br. 18/10, 111/12, 29/15 i 108/16).

Napominje se da rokovi zastarelosti nisu predmet usaglašavanja sa Carinskim zakonom Evropske unije. Naime, u članu 113. Carinskog zakona Evropske unije propisano je da ako iznos uvoznih ili izvoznih dažbina koji treba platiti nije plaćen u propisanom roku, carinski organ preuzima, radi naplate tog iznosa, sva sredstva koja su mu dostupna prema pravu dotične države članice.

III. OBJAŠNJENJE OSNOVNIH PRAVNIH INSTITUTA I POJEDINAČNIH REŠENJA

U članu 1. Predloga zakona izvršena je terminološka izmena tako što se reč: „donošenja” zamenjuje rečju: „dostavljanja”.

U članu 2. Predloga zakona precizirani su rokovi u kojima carinski organ može sprovesti prinudnu naplatu carinskog duga, tačnije propisan je relativni i apsolutni rok zastarelosti.

Član 3. Predloga zakona sadrži završnu odredbu, kojom je propisano da ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”.

IV. POTREBNA FINANSIJSKA SREDSTAVA ZA SPROVOĐENJE ZAKONA

Za donošenje ovog zakona nisu potrebna dodatna finansijska sredstva iz budžeta Republike Srbije.

V. PREGLED ODREDBA CARINSKOG ZAKONA KOJE SE MENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

Odluke koje se donose na osnovu zahteva

Član 17.

Lice koje podnosi zahtev za donošenje odluke koja se odnosi na primenu carinskih propisa, dužno je da dostavi nadležnom carinskom organu sve informacije koje zahteva, kako bi mogao da donese tu odluku.

Zahtev za donošenje odluke može da podnese više lica i odluka može da se odnosi na više lica, u skladu sa uslovima utvrđenim carinskim propisima.

Nadležni carinski organ se određuje prema mestu gde se nalazi ili gde je dostupna knjigovodstvena evidencija podnosioca zahteva i gde bi trebalo da se, u celini ili delimično, sprovedu aktivnosti na koje se odluka odnosi, ako nije drugačije propisano.

Carinski organ, bez odlaganja, a najkasnije u roku od osam dana od dana prijema zahteva, proverava da li su uslovi za prihvatanje tog zahteva ispunjeni.

Ako carinski organ utvrdi da zahtev sadrži sve informacije koje se traže kako bi bio u mogućnosti da donese odluku, o prihvatanju zahteva obaveštava podnosioca zahteva u roku iz stava 4. ovog člana.

Nadležni carinski organ donosi odluku iz stava 1. ovog člana i o tome obaveštava podnosioca zahteva bez odlaganja u skladu sa odredbama zakona koji uređuje opšti upravni postupak. Izuzetno, rok za donošenje odluka koje se odnose na obavezujuća obaveštenja o svrstavanju robe ili obavezujuća obaveštenja o poreklu robe, na odobravanje statusa ovlašćenog privrednog subjekta, odobravanje pojednostavljenja ili odluke o zahtevu za zaštitu prava intelektualne svojine ne može biti duži od 120 dana od dana prihvatanja zahteva.

Ako carinski organ nije u mogućnosti da ispoštuje rok za donošenje odluke, obaveštava podnosioca zahteva o tome pre isteka propisanog roka, uz navođenje razloga i uz određivanje dodatnog roka koji smatra neophodnim za donošenje odluke. Dodatni rok ne može biti duži od 30 dana ako ovim zakonom nije drugačije predviđeno.

Ne isključujući primenu odredbe stava 7. ovog člana, carinski organ može produžiti rok za donošenje odluke, ako podnosilac zahteva traži produženje roka radi prilagođavanja, kako bi obezbedio ispunjavanje određenih uslova i kriterijuma. O radnjama potrebnim za prilagođavanje i o dodatnom vremenskom periodu neophodnom da se one sprovedu, obaveštava se carinski organ koji odlučuje o produženju roka.

Odluka iz stava 6. ovog člana stupa na snagu od dana kada je dostavljena podnosiocu zahteva ili se smatra da mu je dostavljena, ako ovim zakonom ili

odlukom carinskog organa nije drugačije navedeno. Donete odluke su izvršne od dana donošenja DOSTAVLJANJA, osim u slučajevima iz člana 31. stav 2. ovog zakona.

Odluka proizvodi pravno dejstvo bez vremenskog ograničenja ako nije drugačije predviđeno carinskim propisima.

Pre donošenja odluke koja nije u interesu stranke, carinski organ saopštava osnove na kojima namerava da zasniva svoju odluku podnosiocu zahteva, kojem je data mogućnost da izrazi svoj stav u okviru određenog roka, koji teče od dana kada je primio to saopštenje ili se smatra da ga je primio. Nakon isteka tog roka, podnosilac zahteva se obaveštava, u odgovarajućem obliku, o odluci.

Odredbe stava 11. ovog člana ne primenjuju se:

- 1) u slučaju odluka iz člana 23. stav 1. ovog zakona;
- 2) u slučaju odbijanja povlastice u okviru tarifne kvote ako se dostigne obim utvrđene tarifne kvote, u skladu sa odredbom člana 41. stav 5. ovog zakona;
- 3) ako to zahteva priroda ili nivo pretnje po sigurnost i bezbednost Republike Srbije i njenih stanovnika, po zdravlje ljudi, životinja ili biljaka, životnu sredinu ili potrošače;
- 4) ako odluka ima za cilj da obezbedi sprovođenje druge odluke na koju je primenjena odredba stava 11. ovog člana;
- 5) ako bi se dovele u pitanje provere koje su pokrenute u svrhu borbe protiv prevare;
- 6) u drugim slučajevima koje propiše Vlada.

Odluka koja nije u interesu podnosioca zahteva sadrži osnove na kojima se zasniva i pravo na žalbu iz člana 30. ovog zakona.

Na postupak pred carinskim organom primenjuju se odredbe zakona koji uređuje opšti upravni postupak, osim ako nije drugačije predviđeno ovim zakonom.

Prinudna naplata

Član 99.

Ako iznos uvoznih ili izvoznih dažbina koji treba platiti nije plaćen u propisanom roku, carinski organ preduzima, radi naplate tog iznosa, sva sredstva koja su mu dostupna u skladu sa zakonom.

~~Carinski dug se ne može naplatiti po isteku roka od tri godine od dana njegovog nastanka.~~

CARINSKI DUG SE NE MOŽE NAPLATITI PO ISTEKU ROKA OD PET GODINA OD DANA NJEGOVOG NASTANKA.

ZASTAREVANJE SE PREKIDA SVAKOM RADNJOM CARINSKOG ORGANA KOJA SE PREDUZIMA RADI NAPLATE DAŽBINA, U KOM SLUČAJU ROK POČINJE DA TEČE OD POČETKA.

IZUZETNO OD STAVA 2. OVOG ČLANA, PRAVO NAPLATE ZASTAREVA PO ISTEKU DESET GODINA OD DANA NASTANKA CARINSKOG DUGA.

VI. ANALIZA EFEKATA PROPISA

PRILOG 2:

Ključna pitanja za analizu postojećeg stanja i pravilno definisanje promene koja se predlaže

1) Koji pokazatelji se prate u oblasti, koji su razlozi zbog kojih se ovi pokazatelji prate i koje su njihove vrednosti?

S obzirom da predložene izmene/dopune imaju uticaja na prinudnu naplatu carinskog duga, koja je, najčešće, posledica naknadne kontrole deklaracije, koja se ne sprovodi u svakom slučaju carinjenja, to nije moguće unapred znati koliko će biti naplaćeno carinskog duga po ovom osnovu.

2) Da li se u predmetnoj oblasti sprovodi ili se sprovodio dokument javne politike ili propis? Predstaviti rezultate sprovođenja tog dokumenta javne politike ili propisa i obrazložiti zbog čega dobijeni rezultati nisu u skladu sa planiranim vrednostima.

S obzirom da se predlaže izmena, tj. dopuna svega dva člana Carinskog zakona („Službeni glasnik RS”, broj 95/18 i 91/19 - dr. zakon), to se ne sprovodi dokument javne politike konkretno u delu kojim se vrše izmene.

3) Koji su važeći propisi i dokumenti javnih politika od značaja za promenu koja se predlaže i u čemu se taj značaj ogleda?

Ne postoje dokumenti javnih politika od značaja za promenu koja se predlaže.

4) Da li su uočeni problemi u oblasti i na koga se oni odnose? Predstaviti uzroke i posledice problema.

Predmetna oblast je regulisana Carinskim zakonom („Službeni glasnik RS”, broj 95/18 i 91/19 - dr. zakon), koji je u primeni od 17. juna 2019. godine. Carinskim zakonom se uređuju opšta pravila i postupci koji se primenjuju na robu koja se unosi i iznosi iz carinskog područja Republike Srbije. Naime, carinski organ kontroliše međunarodni promet robe, doprinoseći slobodnoj trgovini, sprovođenju spoljašnjih aspekata domaćeg tržišta i principa koji se odnose na trgovinu, kao i opštoj bezbednosti u lancu trgovine.

Predloženim izmenama i dopunama Carinskog zakona, najpre, vrši se terminološka izmena, kojom se precizira trenutak kada donete odluke carinskog organa postaju izvršne, a to je od dana dostavljanja licu na koje se predmetna odluka odnosi. Ova izmena je vrlo bitna iz razloga što trenutno važeća zakonska formulacija glasi da su odluke carinskog organa izvršne od trenutna donošenja, što je u suprotnosti sa Zakonom o opštem upravnom postupku i, u cilju postizanja pravne sigurnosti, predlaže se izmena pomenutog člana.

Drugim članom izmenjeni su rokovi zastarelosti za plaćanje carinskog duga, jer postojeće zakonsko rešenje da se carinski dug ne može naplatiti po isteku roka od tri

godine od dana njegovog nastanka, u praksi se pokazalo kao teško primenjivo. Naime, u članu 89. stav 1. Carinskog zakona („Službeni glasnik RS”, br. 95/18 i 91/19 – dr. zakon), propisano je da se dužnik na propisan način obaveštava o carinskom dugu na mestu gde je carinski dug nastao ili se smatra da je nastao u skladu sa članom 75. ovog zakona. Pri tome, ako je iznos uvoznih ili izvoznih dažbina koji treba platiti jednak iznosu koji je unet u deklaraciju, smatra se da je dužnik bio obavešten u trenutku puštanja robe od strane carinskog organa, a ako to nije slučaj, carinski organ obaveštava dužnika o carinskom dugu kada je u mogućnosti da utvrdi iznos uvoznih ili izvoznih dažbina koji treba platiti i donese odluku o tome. S tim što je u članu 90. Carinskog zakona propisano da se dužnik ne obaveštava o carinskom dugu nakon isteka roka od tri godine od dana kada je carinski dug nastao.

S druge strane, odredbom člana 99. stav 2. Carinskog zakona propisano je da se carinski dug ne može naplatiti po isteku roka od tri godine od dana njegovog nastanka.

Polazeći od situacije kada iznos uvoznih ili izvoznih dažbina koji treba platiti nije jednak iznosu koji je unet u deklaraciju, što dalje znači da carinski organ obaveštava dužnika o carinskom dugu kada je u mogućnosti da utvrdi iznos uvoznih ili izvoznih dažbina koji treba platiti i donese odluku o tome, u praksi se pokazalo da je period od tri godine za utvrđivanje carinskog duga, donošenje odluke o tome i obaveštavanje dužnika o carinskom dugu i, istovremeno sprovođenje prinudne naplate tog duga, takođe, u istom roku od tri godine, često teško izvodivo.

Iz tog razloga, a da bi se omogućilo da carinski organ sprovede sve potrebne radnje u cilju utvrđivanja carinskog duga, a zatim obaveštavanja dužnika o carinskom dugu i, na kraju, naplatu carinskog duga, koji, prema Zakonu o budžetu Republike Srbije, predstavlja prihod budžeta, izvršene su izmene u članu 99. Carinskog zakona, tako što su predloženi duži rokovi zastarelosti, koji su, inače, bili propisani i u ranije važećem Carinskom zakonu („Službeni glasnik RS”, br. 18/10, 111/12, 29/15 i 108/16).

5) Koja promena se predlaže?

Izmenom člana 17. Carinskog zakona predlaže se da donete odluke carinskog organa postaju izvršne od trenutka dostavljanja licu na koje se odnose.

Izmenom člana 99. Carinskog zakona predlaže se da se carinski dug ne može naplatiti po isteku roka od pet godina od dana njegovog nastanka. Zatim, da se zastarevanje prekida svakom radnjom carinskog organa koja se preduzima radi naplate dažbina, u kom slučaju rok počinje da teče od početka, a da pravo naplate zastareva po isteku deset godina od dana nastanka carinskog duga.

6) Da li je promena zaista neophodna i u kom obimu?

Imajući u vidu da se predloženim izmenama Carinskog zakona vrši usklađivanje sa Zakonom o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik RS”, br. 18/16 i 95/18 –

autentično tumačenje), kao i da predložene izmene doprinose zaštiti finansijskih interesa Republike Srbije, kroz obezbeđivanje prihoda budžeta u vidu naplate carinskog duga, to je promena zaista neophodna u obimu u kom je predložena.

7) Na koje ciljne grupe će uticati predložena promena? Utvrditi i predstaviti ciljne grupe na koje će promena imati neposredan odnosno posredan uticaj.

Predložena promena će uticati na učesnike u carinskom postupku, a to mogu biti i fizička i pravna lica.

8) Da li postoje važeći dokumenti javnih politika kojima bi se mogla ostvariti željena promena i o kojim dokumentima se radi?

Ne postoje važeći dokumenti javnih politika kojima bi se mogla ostvariti željena promena.

9) Da li je promenu moguće ostvariti primenom važećih propisa?

Upravo se u primeni važećih propisa, tačnije Carinskog zakona („Službeni glasnik RS”, br. 95/18 i 91/19 – dr. zakon) javila potreba za izmenom pojedinih članova ovog zakona, jer se pokazalo da važeća zakonska rešenja nisu primenjiva u meri u kojoj je potrebno.

10) Kvantitativno (numerički, statistički) predstaviti očekivane trendove u predmetnoj oblasti, ukoliko se odustane od intervencije (*status quo*).

11) Kakvo je iskustvo u ostvarivanju ovakvih promena u poređenju sa iskustvom drugih država, odnosno lokalnih samouprava (ako je reč o javnoj politici ili aktu lokalne samouprave)?

PRILOG 3:

Ključna pitanja za utvrđivanje ciljeva

1) Zbog čega je neophodno postići željenu promenu na nivou društva? (odgovorom na ovo pitanje definiše se opšti cilj).

u primeni trenutno važećeg Carinskog zakona, javila se potreba za izmenama i dopunama pojedinih odredbi tog zakona. Najpre, izmena predložena u članu 17. stav 9. Carinskog zakona, gde se reč: „donošenja” zamenjuje rečju: „dostavljanja”, iako terminološke prirode, bitno je izmeniti iz razloga što trenutno važeća zakonska formulacija glasi da su odluke carinskog organa izvršne od trenutna donošenja, što je u suprotnosti sa Zakonom o opštem upravnom postupku i, u cilju postizanja pravne sigurnosti, predlaže se izmena pomenutog člana.

Takođe, u cilju zaštite finansijskih interesa Republike Srbije, što je jedan od ciljeva delovanja carinskog organa, propisan članom 2. Carinskog zakona („Službeni glasnik

RS", br. 95/18 i 91/19 – dr. zakon), potrebno je izmeniti član 99. tog zakona, kako je predloženo u Predlogu zakona o izmenama i dopuni Carinskog zakona.

2) Šta se predmetnom promenom želi postići? (odgovorom na ovo pitanje definišu se posebni ciljevi, čije postizanje treba da dovode do ostvarenja opšteg cilja. U odnosu na posebne ciljeve, formulišu se mere za njihovo postizanje).

Konkretno, izmenom člana 17. Carinskog zakona želi se postići da donete odluke carinskog organa postaju izvršne od trenutka dostavljanja.

Izmenom člana 99. istog zakona želi se postići da pravno na naplatu carinskog duga zastareva u roku od pet godina o dana nastanka, a najkasnije u roku od deset godina od dana nastanka carinskog duga.

3) Da li su opšti i posebni ciljevi usklađeni sa važećim dokumentima javnih politika i postojećim pravnim okvirom, a pre svega sa prioriternim ciljevima Vlade?

Imajući u vidu da se predloženim izmenama štite finansijski interesi Republike Srbije, to se može reći da su opšti i posebni ciljevi usklađeni sa prioriternim ciljevima Vlade.

4) Na osnovu kojih pokazatelja učinka će biti moguće utvrditi da li je došlo do ostvarivanja opštih odnosno posebnih ciljeva?

Kao što je već ranije rečeno, predložene izmene/dopune imaju uticaja na prinudnu naplatu carinskog duga od strane carinskog organa, koja je, najčešće, posledica naknadne kontrole deklaracije, koja se ne sprovodi u svakom slučaju carinjenja. Imajući to u vidu, nije moguće unapred znati koliko će biti naplaćeno carinskog duga po ovom osnovu, jer se ne može unapred znati koliko naknadnih kontrola će carinski organ sprovesti i koliko njih će imati za posledicu naplatu carinskog duga.

PRILOG 4:

Ključna pitanja za identifikovanje opcija javnih politika

1) Koje relevantne opcije (alternativne mere, odnosno grupe mera) za ostvarenje cilja su uzete u razmatranje? Da li je razmatrana „*status quo*” opcija?

Imajući u vidu da je potrebno izmeniti zakonske norme, koje prouzrokuju probleme u primeni, to ne postoji druga mogućnost za rešavanje problema, nego kroz donošenje Zakona o izmenama i dopuni Carinskog zakona. „*Status quo*” opcija nije razmatrana.

2) Da li su, pored regulatornih mera, identifikovane i druge opcije za postizanje željene promene i analizirani njihovi potencijalni efekti?

Nisu identifikovane druge opcije za postizanje željene promene.

3) Da li su, pored restriktivnih mera (zabrane, ograničenja, sankcije i slično) ispitane i podsticajne mere za postizanje posebnog cilja?

4) Da li su u okviru razmatranih opcija identifikovane institucionalno upravljačko organizacione mere koje je neophodno sprovesti da bi se postigli posebni ciljevi?

Nisu identifikovane institucionalno upravljačko organizacione mere koje je neophodno sprovesti da bi se postigli posebni ciljevi.

5) Da li se promena može postići kroz sprovođenje informativno-edukativnih mera?

Promena se može postići isključivo kroz izmene i dopune Carinskog zakona, a ne kroz sprovođenje informativno-edukativnih mera.

6) Da li ciljne grupe i druge zainteresovane strane iz civilnog i privatnog sektora mogu da budu uključene u proces sprovođenja javne politike, odnosno propisa ili se problem može rešiti isključivo intervencijom javnog sektora?

Problem se može rešiti isključivo intervencijom javnog sektora, kroz donošenje Zakona o izmenama i dopuni Carinskog zakona.

7) Da li postoje raspoloživi, odnosno potencijalni resursi za sprovođenje identifikovanih opcija?

8) Koja opcija je izabrana za sprovođenje i na osnovu čega je procenjeno da će se tom opcijom postići željena promena i ostvarenje utvrđenih ciljeva?

PRILOG 5:

Ključna pitanja za analizu finansijskih efekata

1) Kakve će efekte izabrana opcija imati na javne prihode i rashode u srednjem i dugom roku?

Predložene izmene/dopune imaju uticaja na prinudnu naplatu carinskog duga od strane carinskog organa, koja je, najčešće, posledica naknadne kontrole deklaracije, koja se ne sprovodi u svakom slučaju carinjenja. Imajući to u vidu, nije moguće unapred znati koliko će biti naplaćeno carinskog duga po ovom osnovu, jer se ne može unapred znati koliko naknadnih kontrola će carinski organ sprovesti i koliko njih će imati za posledicu naplatu carinskog duga. Međutim, može se reći da će izmene Carinskog zakona, svakako pozitivno uticati na finansijske interese Republike Srbije, jer se propisivanjem dužih rokova zastarelosti, omogućava naplata carinskog duga u realnijim rokovima, a imajući u vidu sve radnje koje carinski organ treba da preduzme u cilju utvrđivanja carinskog duga, obaveštavanja dužnika o dugu i, na kraju, naplate istog.

2) Da li je finansijske resurse za sprovođenje izabrane opcije potrebno obezbediti u budžetu, ili iz drugih izvora finansiranja i kojih?

Nije potrebno obezbediti posebne finansijske resurse za sprovođenje izabrane opcije.

3) Kako će sprovođenje izabrane opcije uticati na međunarodne finansijske obaveze?

Bez uticaja na međunarodne finansijske obaveze.

4) Koliki su procenjeni troškovi uvođenja promena koji proističu iz sprovođenja izabrane opcije (osnivanje novih institucija, restrukturiranje postojećih institucija i

obuka državnih službenika) iskazani u kategorijama kapitalnih troškova, tekućih troškova i zarada?

5) Da li je moguće financirati rashode izabrane opcije kroz redistribuciju postojećih sredstava?

6) Kakvi će biti efekti sprovođenja izabrane opcije na rashode drugih institucija?

PRILOG 6:

Ključna pitanja za analizu ekonomskih efekata

1) Koje troškove i koristi (materijalne i nematerijalne) će izabrana opcija prouzrokovati privredi, pojedinoj grani, odnosno određenoj kategoriji privrednih subjekata?

Izmene Carinskog zakona neće prouzrokovati troškove privredi.

2) Da li izabrana opcija utiče na konkurentnost privrednih subjekata na domaćem i inostranom tržištu (uključujući i efekte na konkurentnost cena) i na koji način?

Zakon o izmenama i dopuni Carinskog zakona ne utiče na konkurentnost privrednih subjekata na domaćem i inostranom tržištu.

3) Da li izabrane opcije utiču na uslove konkurencije i na koji način?

Ne.

4) Da li izabrana opcija utiče na transfer tehnologije i/ili primenu tehničko-tehnoloških, organizacionih i poslovnih inovacija i na koji način?

Ne.

5) Da li izabrana opcija utiče na društveno bogatstvo i njegovu raspodelu i na koji način?

Ne.

6) Kakve će efekte izabrana opcija imati na kvalitet i status radne snage (prava, obaveze i odgovornosti), kao i prava, obaveze i odgovornosti poslodavaca?

PRILOG 7:

Ključna pitanja za analizu efekata na društvo

1) Kolike troškove i koristi (materijalne i nematerijalne) će izabrana opcija prouzrokovati građanima?

Izmene Carinskog zakona neće prouzrokovati troškove građanima.

2) Da li će efekti realizacije izabrane opcije štetno uticati na neku specifičnu grupu populacije i da li će to negativno uticati na uspešno sprovođenje te opcije, kao i koje mere treba preduzeti da bi se ovi rizici sveli na minimum?

Ne.

3) Na koje društvene grupe, a posebno na koje osetljive društvene grupe, bi uticale mere izabrane opcije i kako bi se taj uticaj ogledao (pre svega na siromašne i socijalno isključene pojedince i grupe, kao što su osobe sa invaliditetom, deca, mladi, žene, stariji preko 65 godina, pripadnici romske nacionalne manjine, neobrazovani, nezaposleni, izbegla i interno raseljena lica i stanovništvo ruralnih sredina i druge osetljive društvene grupe)?

4) Da li bi i na koji način izabrana opcija uticala na tržište rada i zapošljavanje, kao i na uslove za rad (npr. promene u stopama zaposlenosti, otpuštanje tehnoloških viškova, ukinuta ili novoformirana radna mesta, postojeća prava i obaveze radnika, potrebe za prekvalifikacijama ili dodatnim obukama koje nameće tržište rada, rodnu ravnopravnost, ranjive grupe i oblike njihovog zapošljavanja i slično)?

5) Da li izabrane opcije omogućavaju ravnopravan tretman, ili dovode do direktne ili indirektno diskriminacije različitih kategorija lica (npr. na osnovu nacionalne pripadnosti, etničkog porekla, jezika, pola, rodnog identiteta, invaliditeta, starosne dobi, seksualne orijentacije, bračnog statusa ili drugih ličnih svojstava)?

6) Da li bi izabrana opcija mogla da utiče na cene roba i usluga i životni standard stanovništva, na koji način i u kojem obimu?

7) Da li bi se realizacijom izabranih opcija pozitivno uticalo na promenu socijalne situacije u nekom određenom regionu ili okrugu i na koji način?

8) Da li bi se realizacijom izabrane opcije uticalo na promene u finansiranju, kvalitetu ili dostupnosti sistema socijalne zaštite, zdravstvenog sistema ili sistema obrazovanja, posebno u smislu jednakog pristupa uslugama i pravima za osetljive grupe i na koji način?

PRILOG 8:

Ključna pitanja za analizu efekata na životnu sredinu

1) Da li izabrana opcija utiče i u kojem obimu utiče na životnu sredinu, uključujući efekte na kvalitet vode, vazduha i zemljišta, kvalitet hrane, urbanu ekologiju i upravljanje otpadom, sirovine, energetske efikasnost i obnovljive izvore energije?

2) Da li izabrana opcija utiče na kvalitet i strukturu ekosistema, uključujući i integritet i biodiverzitet ekosistema, kao i floru i faunu?

3) Da li izabrana opcija utiče na zdravlje ljudi?

4) Da li izabrana opcija predstavlja rizik po životnu sredinu i zdravlje ljudi i da li se dopunskim merama može uticati na smanjenje tih rizika?

5) Da li izabrana opcija utiče na zaštitu i korišćenje zemljišta u skladu sa propisima koji uređuju predmetnu oblast?

Ključna pitanja za analizu upravljačkih efekata

1) Da li se izabranom opcijom uvode organizacione, upravljačke ili institucionalne promene i koje su to promene?

Izabranom opcijom se ne uvode organizacione, upravljačke ili institucionalne promene.

2) Da li postojeća javna uprava ima kapacitet za sprovođenje izabrane opcije (uključujući i kvalitet i kvantitet raspoloživih kapaciteta) i da li je potrebno preduzeti određene mere za poboljšanje tih kapaciteta?

Uprava carina ima kapacitet za sprovođenje predloženih izmena.

3) Da li je za realizaciju izabrane opcije bilo potrebno izvršiti restrukturiranje postojećeg državnog organa, odnosno drugog subjekta javnog sektora (npr. proširenje, ukidanje, promene funkcija/hijerarhije, unapređenje tehničkih i ljudskih kapaciteta i sl.) i u kojem vremenskom periodu je to potrebno sprovesti?

Ne.

4) Da li je izabrana opcija u saglasnosti sa važećim propisima, međunarodnim sporazumima i usvojenim dokumentima javnih politika?

U saglasnosti je sa važećim propisima.

5) Da li izabrana opcija utiče na vladavinu prava i bezbednost?

6) Da li izabrana opcija utiče na odgovornost i transparentnost rada javne uprave i na koji način?

Izabrana opcija neće uticati na odgovornost i transparentnost javne uprave. Produženje roka za naplatu carinskog duga neće imati negativan efekat na rad carinskih organa, već se samo propisuju realniji rokovi za preduzimanje svih neophodnih radnji od strane carinskog organa u cilju naplate carinskog duga, što podrazumeva - utvrđivanje carinskog duga, donošenje odluke o tome, obaveštavanje dužnika o carinskom dugu, a zatim sprovođenje prinudne naplate tog duga.

7) Koje dodatne mere treba sprovesti i koliko vremena će biti potrebno da se sprovede izabrana opcija i obezbedi njeno kasnije dosledno sprovođenje, odnosno njena održivost?

Ključna pitanja za analizu rizika

1) Da li je za sprovođenje izabrane opcije obezbeđena podrška svih ključnih zainteresovanih strana i ciljnih grupa? Da li je sprovođenje izabrane opcije prioritet za donosiocima odluka u narednom periodu (Narodnu skupštinu, Vladu, državne organe i slično)?

Uprava carina je saglasna sa Predlogom zakona o izmenama i dopuni Carinskog zakona.

2) Da li su obezbeđena finansijska sredstva za sprovođenje izabrane opcije? Da li je za sprovođenje izabrane opcije obezbeđeno dovoljno vremena za sprovođenje postupka javne nabavke ukoliko je ona potrebna?

3) Da li postoji još neki rizik za sprovođenje izabrane opcije?

IZJAVA O USKLAĐENOSTI PROPISA SA PROPISIMA EVROPSKE UNIJE

1. Ovlašćeni predlagač propisa – Vlada

Obrađivač – Ministarstvo finansija

2. Naziv propisa

Predlog zakona o izmenama i dopuni Carinskog zakona

Draft of the Law on amendments of the Customs Law

3. Usklađenost propisa s odredbama Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Evropskih zajednica i njihovih država članica, sa jedne strane, i Republike Srbije sa druge strane („Službeni glasnik RS”, broj 83/08) (u daljem tekstu: Sporazum):

- a) Odredba Sporazuma koja se odnosi na normativnu sadržinu propisa,
-
- b) Prelazni rok za usklađivanje zakonodavstva prema odredbama Sporazuma,
-
- v) Ocena ispunjenosti obaveze koje proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma,
-
- g) Razlozi za delimično ispunjavanje, odnosno neispunjavanje obaveza koje proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma,
-
- d) Veza sa Nacionalnim programom za usvajanje pravnih tekovina Evropske unije.
-

4. Usklađenost propisa sa propisima Evropske unije:

- a) Navođenje odredbi primarnih izvora prava Evropske unije i ocene usklađenosti sa njima
-
- b) Navođenje sekundarnih izvora prava Evropske unije i ocene usklađenosti sa njima,
-
- v) Ostali izvori prava Evropske unije i usklađenost sa njima,
-
- g) Razlozi za delimičnu usklađenost, odnosno neusklađenost,
-
- d) Rok u kojem je predviđeno postizanje potpune usklađenosti propisa sa propisima Evropske unije.
-

5. Ukoliko ne postoje odgovarajuće nadležnosti Evropske unije u materiji koju reguliše propis, i/ili ne postoje odgovarajući sekundarni izvori prava Evropske

unije sa kojima je potrebno obezbediti usklađenost, potrebno je obrazložiti tu činjenicu. U ovom slučaju, nije potrebno popunjavati Tabelu usklađenosti propisa. Tabelu usklađenosti nije potrebno popunjavati i ukoliko se domaćim propisom ne vrši prenos odredbi sekundarnog izvora prava Evropske unije već se isključivo vrši primena ili sprovođenje nekog zahteva koji proizilazi iz odredbe sekundarnog izvora prava (npr. Predlogom odluke o izradi strateške procene uticaja biće sprovedena obaveza iz člana 4. Direktive 2001/42/EZ, ali se ne vrši i prenos te odredbe direktive).

Predložene izmene nisu predmet usklađivanja sa propisom Evropske unije.

6. Da li su prethodno navedeni izvori prava Evropske unije prevedeni na srpski jezik?

-

7. Da li je propis preveden na neki službeni jezik Evropske unije?

-

8. Saradnja sa Evropskom unijom i učešće konsultanata u izradi propisa i njihovo mišljenje o usklađenosti

-